

Schriftelijke vragen ex artikel 39 RvO namens D66 Sint-Michielsgestel

Aan: Het college van burgemeester en wethouders van Sint-Michielsgestel

Onderwerp: Onveilig werkklimaat en informatievoorziening rond Reinier van Arkel / team Groen

Datum: 1 september 2026

Aanleiding

Het Brabants Dagblad publiceerde een artikel op basis van gesprekken met tien (oud-)medewerkers van ggz-instelling Reinier van Arkel en op basis van via de Wet open overheid (WOO) verkregen documenten. Daaruit blijkt dat er, na het vrijwel volledig opstappen van een team in de Bommelerwaard eerder dit jaar, ook bij andere locaties van Reinier van Arkel meldingen zijn van intimidatie en een onveilig werkklimaat.

Reinier van Arkel voert namens de gemeenten Sint-Michielsgestel, 's-Hertogenbosch en Vught team Groen uit, een vernieuwende vorm van jeugd-ggz. Eind maart 2025 stuurde team Groen een vertrouwelijke brandbrief aan de drie gemeenten over schuring op inhoud en vertrouwen en vermeende signalen over een onveilige werkomgeving. De gemeenten drongen daarop aan op onafhankelijk onderzoek door onderzoeksbureau Verinorm. Een woordvoester van de gemeente Den Bosch, mede namens Sint-Michielsgestel en Vught, liet weten dat er 'geen sprake was van een onveilig werkklimaat' en dat opdrachtgevers hierover mondeling zijn geïnformeerd. Uit de WOO-documenten blijkt echter dat de gemeenten het onderzoeksrapport zelf ook in bezit hebben; het rapport is niet openbaar gemaakt.

Team Groen wordt inmiddels verzelfstandigd. Reinier van Arkel vraagt de gemeenten hiervoor een financiële compensatie van € 230.782. Daarnaast is afgesproken dat partijen zich in de toekomst positief over elkaar uitlaten, dat er geen klachten meer over het verleden worden ingediend en dat extern niet over de breuk wordt gecommuniceerd. Volgens de geraadpleegde (oud-)medewerkers leeft het gevoel van een onveilig werkklimaat bovendien breder binnen de organisatie dan alleen bij team Groen.

Voor de D66-fractie is dit, gelet op de rol van onze gemeente als mede-opdrachtgever van team Groen en op de verantwoordelijkheid voor jeugdzorg, aanleiding tot de volgende vragen.

Bron: "Medewerkers uiten stevige kritiek op bestuurscultuur bij Reinier van Arkel: 'Ik heb er nachten wakker van gelegen' ", *Brabants Dagblad*, 29 augustus 2026 — zie bijgevoegde/aangehechte tekst

Vragen

Vraag 1: Was het college ervan op de hoogte dat de drie opdrachtgevende gemeenten niet alleen mondeling zijn geïnformeerd over de uitkomsten van het onderzoek door Verinorm, maar het onderzoeksrapport ook daadwerkelijk in bezit hebben? Zo ja, waarom is dit rapport niet – eventueel vertrouwelijk – met de gemeenteraad gedeeld, en is het college bereid dit alsnog te doen?

Antwoord 1:

Vraag 2: Welke criteria hanteert het college bij de afweging of onderzoeksrapporten over kwaliteit, veiligheid of integriteit bij gecontracteerde zorgaanbieders vertrouwelijk met de gemeenteraad worden gedeeld?

Antwoord 2:

Vraag 3: Hoe beoordeelt het college de signalen uit de brandbrief van Team Groen, de uitkomsten van het Verinormonderzoek en de in het artikel beschreven signalen van medewerkers? Op welke wijze heeft het college deze signalen laten verifiëren en welke conclusies zijn daaruit getrokken?

Antwoord 3:

Vraag 4: Kan het college het bedrag van €230.782 aan financiële compensatie aan Reinier van Arkel bevestigen en specificeren, met inbegrip van het deel dat voor rekening komt van de gemeente Sint-Michielsgestel en de dekking hiervan in de begroting? Op welke contractuele, juridische of bestuurlijke grondslag is de financiële compensatie gebaseerd?

Antwoord 4:

Vraag 5: Is de gemeenteraad vooraf geïnformeerd over of betrokken bij het besluit om deze financiële compensatie aan Reinier van Arkel toe te kennen? Zo nee, waarom niet, gezien de omvang van dit bedrag aan gemeenschapsgeld?

Antwoord 5:

Vraag 6: Welke afspraken zijn precies gemaakt over communicatie, klachtenafhandeling en uitlatingen over het verleden tussen de betrokken partijen? Hoe verhouden deze afspraken zich volgens het college tot de actieve informatieplicht richting de gemeenteraad?

Antwoord 6:

Vraag 7: Is het college, gelet op de signalen dat het gevoel van een onveilig werkklimaat breder leeft binnen Reinier van Arkel dan alleen bij team Groen, bereid om als opdrachtgevende gemeente voor jeugdzorg actief te (blijven) monitoren hoe het is gesteld met de sociale veiligheid bij deze zorgaanbieder, en de raad hierover periodiek te informeren?

Antwoord 7:

Vraag 8: Zijn er op dit moment gevolgen merkbaar voor jeugdige cliënten, zoals langere wachttijden, uitval van behandelaars of discontinuïteit van zorg? - Zo ja, welke acties worden daar momenteel op ondernomen en kunnen wij daar een overzicht van ontvangen?

Antwoord 8:

Tekst artikel

https://www.bd.nl/den-bosch/medewerkers-uiten-stevige-kritiek-op-bestuurscultuur-bij-reinier-van-arkel-ik-heb-er-nachten-wakker-van-gelegen~afb8d000/?referrer=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F&cb=ce91d0d9-f0ec-4100-8905-20c2101536a0&auth_rd=1

Na het vrijwel volledig opstappen van een geroemd ggz-team in de regio Bommelerwaard begin dit jaar melden nu tien medewerkers van andere locaties van Reinier van Arkel dat er bij de zorgreus sprake zou zijn van intimidatie en een onveilig werkklimaat.

Drie gemeenten drongen stevig aan op een onderzoek naar de ggz-organisatie die in Noordoost-Brabant en in de Bommelerwaard zorg draagt voor 13.000 cliënten, maar de uitkomst van het onderzoek blijft geheim.

De gesproken (oud-)medewerkers ervaren Reinier van Arkel als een organisatie waar weinig ruimte is voor tegenspraak, waar denigrerende en kleinerende opmerkingen worden gemaakt en waar wordt gescholden en geschreeuwd. „Niet één keer, maar herhaaldelijk. Ik heb er nachten wakker van gelegen”, aldus een van hen tegenover deze site.

Een medewerker beschrijft wat ze aantrof toen ze begon bij Reinier van Arkel. „Ik dacht: wat gebeurt hier? Er waren veel conflicten, managers die werden vervangen, er is veel teamcoaching geweest en mediation, mensen kregen een spreekverbod. Ik heb mijn manager echt zien lijden.”

De signalen van de medewerkers leiden in maart van dit jaar tot kritische vragen van deze site aan het adres van Reinier van Arkel en ook aan de gemeenten Den Bosch, Sint-Michielsgestel en Vught vanwege hun verantwoordelijkheid voor de jeugdzorg.

Zowel de raad van bestuur als de raad van toezicht van de ggz-organisatie laat daarop weten de geschetste signalen te betreuren en niet te herkennen. De gemeenten zijn wel bekend met ‘signalen over het werkklimaat’ bij één team van Reinier van Arkel: Groen. Dat is een vernieuwende wijze van jeugdzorg.

Ze dringen bij Reinier van Arkel aan op onafhankelijk onderzoek dat wordt uitgevoerd door Verinorm, een onderzoeksbureau naar sociale veiligheid en integriteit.

„De opdrachtgevers zijn mondeling geïnformeerd over de resultaten”, reageert een woordvoester van de gemeente Den Bosch, mede namens de twee andere gemeenten. „Er was geen sprake van een onveilig werkklimaat, wel kon in de aansturing een aantal zaken verbeterd worden.”

Zwartgelakte documenten

Omdat dit niet strookt met de beweringen van de gesproken medewerkers, besluit het Brabants Dagblad in juni een beroep te doen op de Wet open overheid (WOO), die regelt dat iedereen recht heeft op informatie van de overheid.

Dit levert tientallen, soms grotendeels zwartgelakte documenten op waaruit blijkt wat er zich achter de schermen afspeelt. Het rapport zelf verstrekken de gemeenten om privacyredenen niet.

Uit de WOO-documenten wordt wel duidelijk dat de afdeling Groen eind maart 2025 uit pure wanhoop al een vertrouwelijke brandbrief stuurde naar de gemeenten. Die brief ondersteunt de ervaringen van de gesproken medewerkers. De brief zelf wordt niet gedeeld. In mails van de gemeente staat wel dat die gaat over ‘schuring op inhoud en vertrouwen en vermeende signalen over een onveilige werkomgeving’.

De eerste noodzakelijke stap is volgens de gemeenten een glasheldere ‘foto’ van de feitelijke situatie. ‘De opdracht aanpassen naar mediation is wat ons betreft niet bespreekbaar’, stellen de wethouders van Den Bosch,

Vught en Sint-Michielsgestel. ‘Er wordt gerapporteerd aan ons allen, vervolgens bepalen we op basis van de conclusies gezamenlijk de koers.’

Uit mailverkeer blijkt dat Groen zo snel mogelijk los wil van Reinier van Arkel. Dat blijkt problematisch, omdat medewerkers daarmee hun registraties als zorgprofessionals kunnen verliezen, waardoor de jeugdzorg in de drie gemeenten onder druk komt te staan.

De situatie lijkt daarmee op die van collega’s van een ggz-team in de Bommelerwaard begin dit jaar. Ook voor deze medewerkers werd werken onder de vleugels van Reinier van Arkel zo onhoudbaar dat de zorgprofessionals besloten te vertrekken en een eigen praktijk begonnen.

Tot grote teleurstelling van cliënt Liesbeth Sluijter-Duits, die destijds als een soort klokkenluider optrad omdat ze maanden zonder passende zorg kwam te zitten. „De keuze om mijn verhaal te delen kwam vanuit zo’n onmacht en ongeloof”, vertelt ze. „Dit kan niet zomaar voorbij gaan. Mij geeft dit een raar gevoel van opluchting. Een wrange bevestiging dat er niet juist is gehandeld.”

Een andere cliënt, die niet met naam genoemd wil worden, zegt over deze kwestie: „Reinier van Arkel heeft veel steken laten vallen en mijn gevoel van veiligheid beschadigd. Ook de betrokken medewerkers hebben naar mijn indruk een enorme knauw gekregen van wat er is gebeurd. Dat vind ik pijnlijk, omdat ik juist heb ervaren hoeveel zij voor hun cliënten betekenden.”

Uiteindelijk besluit Reinier van Arkel in juli toch om Groen los te laten. De ggz-organisatie eist wel dat partijen zich over en weer in de toekomst positief over elkaar uitlaten.

Er mogen geen ‘klachten’ meer worden ingediend over het verleden en er wordt afgesproken om extern niet over de breuk te communiceren.

Daarnaast vraagt de ggz-organisatie de gemeenten om financiële compensatie voordat zij akkoord gaat met de verzelfstandiging van Groen. Onder meer voor gedane investeringen en geld dat de organisatie mogelijk misloopt omdat zij op verzoek van de gemeenten met Groen is gestopt. In totaal een bedrag van 230.782 euro, volgens een woordvoester van de gemeente Den Bosch.

De betrokken partijen spreken samen af om de afsplitsing in de media te presenteren als een harmonieus succesverhaal.

En hoewel de gemeenten en Reinier van Arkel beweren dat er geen bewijs was voor een onveilig werkklimaat, waarschuwen ambtelijke projectleiders voor ‘de problemen die tot moeilijkheden hebben geleid tussen RvA en Groen’. De vertrouwelijke documenten bewijzen ook dat de gemeenten niet alleen mondeling zijn geïnformeerd door de onderzoeker, maar het Verinormrapport wel degelijk in bezit hebben.

Onderzoeker Marjan Olfers kan en mag er niet veel over zeggen. „Er is gekozen om het ‘voorwaarts op te lossen’”, zegt de mede-eigenaar/directeur van Verinorm. Het ‘voorwaarts oplossen’, waaraan ze refereert, blijkt dus de verzelfstandiging van Groen.

Olfers benadrukt dat journalisten ‘heel belangrijk werk’ doen. „In zijn algemeenheid zit achter elke melding verdriet en mensen stappen niet zomaar naar de krant. Met meldingen moet je serieus omgaan.”

Volgens de tien gesproken (oud-)medewerkers blijft het gevoel van een onveilig werkklimaat niet beperkt tot Groen, maar leeft het ook breder in de organisatie.

Hun namen zijn bij deze krant bekend, maar ze willen die uit angst voor represailles of schade voor hun loopbaan niet vermeld hebben.

Het gaat om medewerkers van verschillende afdelingen en met verschillende functies. Een aantal heeft overwogen een officiële melding te doen, maar durfde dat niet door te zetten.

Ze spreken ook over een harde manier van communiceren vanuit de top van de organisatie. „Je wordt bang gemaakt.” „Het is David tegenover Goliath.” „Het voelde heel onveilig.” „Ik dacht dat ik gek aan het worden was”, klinkt het. Dat blijkt ook uit in vertrouwen ontvangen documenten.

Reinier van Arkel zegt ieder signaal, positief of negatief, van zijn 1800 medewerkers uiterst serieus te nemen. „De uitkomst van het onderzoek is dat er geen verwijtbare feiten zijn vastgesteld”, stelt bestuurder Tom van Mierlo, mede namens Robert Derksen die 1 juli Reinier van Arkel heeft verlaten.

Na aandringen blijkt dat de vertrouwenspersoon in 2024 en 2025 jaarlijks 25 meldingen ontving. In de drie jaar daarvoor waren dat er gemiddeld zo’n 16 per jaar, bijna 10 minder dus. De vertrouwenspersoon wil zelf niet inhoudelijk reageren.

De meldingen gaan meestal over grensoverschrijdend gedrag of over situaties waarin tegenspraak niet wordt geaccepteerd. Dat blijkt uit interne documenten die in het bezit zijn van het Brabants Dagblad.

De meldingen hebben betrekking op meerdere plekken in de organisatie. Het aantal meldingen wordt door de vertrouwenspersoon bestempeld als ‘relatief hoog’. Ook dit ondersteunt de kritiek van de gesproken medewerkers.

Volgens de communicatieadviseur van Reinier van Arkel is bij het behandelen en afwikkelen van deze meldingen echter ‘telkens geen reden geweest tot een opschaling naar het niveau van de raad van bestuur’.

Wat tijdens de gesprekken met de (oud-)medewerkers van Reinier van Arkel ook meerdere keren terugkomt, is het als groot ervaren verloop onder leidinggevendenden bij de zorgorganisatie. „Vijftien tot twintig managers en directeurs zijn de afgelopen jaren vertrokken”, aldus een van hen.

Het RvA-bestuur stelt dat organisatiebreed géén sprake is van uitzonderlijk hoge uitstroom, behalve in Zaltbommel. „Daar is wel wat reuring ontstaan en daar zijn we niet trots op”, aldus Van Mierlo.

Hij wijst op een recent tevredenheidsonderzoek dat in april van dit jaar is uitgevoerd door een onafhankelijk bureau en door 1200 medewerkers is ingevuld. Psychologische veiligheid krijgt daarin het rapportcijfer 8. Minder dan de helft (45 procent) van de medewerkers beveelt in dat onderzoek Reinier van Arkel aan als werkgever.

De medewerkers hebben overigens niet alleen kritiek op de bestuurscultuur, maar ook op een volgens hen sterke focus op productie en bezetting. Volgens hen ontstaat daardoor spanning tussen zorginhoudelijke keuzes en financiële druk.

„Het gaat om bedden vullen”, zegt een bron. „Als de bedden vol zijn, is er taart. Dat voelt vreemd, want je hoopt juist dat mensen zo min mogelijk opgenomen hoeven worden.”

Een andere medewerker beschrijft momenten waarop volgens haar druk werd gevoeld om meer omzet te draaien. „Dan is er ‘code rood’ omdat er onvoldoende omzet zou zijn.”

Ook dit is volgens het bestuur van Reinier van Arkel 'feitelijk onjuist'. Van Mierlo: „Vanwege de lange wachtlijsten in de sector dragen we verantwoordelijkheid om onze zorgcapaciteit optimaal te benutten. Een opname duurt zo kort als mogelijk en zo lang als nodig.”

Voor de medewerkers die met deze krant spraken staat één punt centraal: ze willen dat hun signalen serieus worden genomen.

Ze vinden dat er bij een ggz-organisatie als Reinier van Arkel geen sprake mag zijn van ongewenst gedrag dat wordt omschreven als onvoorspelbaar, intimiderend, regelmatig boos, fel en denigrerend.

„Veel mensen werken hier met hart voor de zorg”, zegt een van hen. „Er moet iets veranderen.”